

Tradíció és megújulás

A Magyarországi Evangélikus Egyház Ágendaszerkesztő és Liturgiai Bizottsága 1997 óta dolgozik azon, hogy 2005 adventjében új ágendát adhassanak lelkészeik, gyülekezeteik kezébe. A MET tanulmányi napján, 2000. május 27-én tartott délutáni protestáns szekció-ülésein a készülő ágendáról, ezen belül a vasárnapi főistentisztelet liturgiájáról hangzottak el előadások. A rövid beszámolókat *Hafenscher Károly* (ifj.), a bizottság megbízott vezetője foglalta keretbe.

Fehér Károly áttekintette az előzményeket. Az 1963-ban megjelent, *Pröhle Károly* professzor munkáján alapuló első egyetemes Ágenda és annak 1985-ben megjelent revideált kiadása summázza azt a tradíciót, amelynek nyomán folyik a bizottság munkája. Most elértek oda, hogy többszöri, szűkebb körű bemutatkozás után a *Lelkipásztor* mellékleteként országos nyilvánosság elé bocsátották és felkért gyülekezetekben kipróbálásra is ajánlották a főistentisztelet egyszerű, énekverses és liturgikus rendjét.

Ördög Endre a bizottság eddigi munkájáról beszélt, és ismertette a megjelent anyagok felépítését. Alapvető szempontnak tartották az istentisztelet teljességét, az igei és az úrvacsorai rész egy alkalmon belüli átélését.

A legfontosabb változások a következők:

- * a bűnvallás/gyónás és feloldozás a szentségi rész elől az istentisztelet előkészületi részébe került, az introitus elé;
- * a Kyrie visszakapta eredeti Krisztus-imádó jellegét;
- * az igei részben új a két —az igehirdetéssel együtt három— olvasmány, amelyre a gyülekezet rezponzumokkal válaszol;
- * a Credo az igehirdetést követi, Isten igéjére válaszolunk hitünk megvallásával;
- * most, hogy nem terheli meg a gyónás, nagyobb hangsúlyt kap az úrvacsora hálaadó, örvendező jellege.

Bence Gábor a liturgikus rend zenei anyaga összeállításának nehézségeiről, eredményeiről számolt be. Szükség van egy graduális anyagot tartalmazó kiegészítő énekeskönyvre. Megfelelő versszakokat kell találni vagy írni az énekverses rendekhez. Meg kell határozni az orgonajáték helyét a liturgián belül.

Ecsedi Zsuzsa az egyszerű rend szombathelyi kipróbálásának tapasztalatait ismertette. Világossá vált, hogy a recepció —az újdonságok befogadása, az erre való képesség vagy sok esetben képtelenség— a legnagyobb buktató. Célszerűnek tűnik az újdonságok fokozatos bevezetése, ezzel párhuzamosan közérthető magyarázó cikksorozat megjelentetése az egyházi sajtóban.

Élénk beszélgetés és vita alakult ki, amelyben különböző felekezetek tagjai mondták el a témával kapcsolatos tapasztalataikat.

Végül *Hafenscher Károly* összefoglalta a beszámolókat és a beszélgetést. Érzékeltette a feladat nagyságát és fontosságát. Kifejezte azon reményét, hogy sikerül a lelkészekkel és a gyülekezeti tagokkal megismertetni, megértetni és megszerettetni az új, de a legősibb forrásokhoz visszanyúló liturgiát.

Ecsedi Zsuzsa